

[Tommy Dinesen]

været mange af dem, men det her er i hvert fald ét af dem.

Jeg fatter ikke, at man ikke kan gå ind for lovforslaget. Er det, fordi der ikke er nok, der døde i Shanghai under krigen? Der var 80 derude; der var 12 af dem, der døde. De undersøgelser, der er lavet på dette område, siger alle sammen, at Shanghaisøfolkene kan ligestilles med de mennesker, der sad i koncentrationslejrene under krigen.

Det betænkningssbidrag, der foreligger fra regeringspartierne, betyder også, at enkerne ikke vil være erstatningsberettigede, hvilket er noget helt nyt. Når jeg mener, at Shanghaisøfolkene skal ind under en lovændring, så er det, fordi det er den danske stat ene og alene ved generalkonsulen på daværende tidspunkt, der er skyld i, at så mange døde, at så mange har fået sygdomme. Folk blev arresteret for et godt ord; de fik overhovedet ikke nogen hjælp.

Jeg må beklage, og når jeg har taget ordet her til andenbehandlingen, så er det, fordi jeg håber, at de borgerlige partier vil mande sig op og være så reelle over for disse mennesker, at de vil stemme for.

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Tommy Dinesen fattede ikke det betænkningssbidrag, som de fire regeringspartier havde afgivet, og jeg kan så sige, at jeg ikke helt fatter den udvikling, denne sag har fået. Jeg husker også, hvordan den startede den 26. november sidste år med et godt forslag fra SF til at rette op på en skævhed, og alle i Folketinget var enige om, at den skulle rettes op.

Den startede også med, at alle i dette Folketing erkendte, at der var et problem, her, hvor 80 danskere, der havde ydet en indsats under besættelsen, var blevet interneret uden selv at være årsag til det og havde siddet i 5 år uden at kunne forlade Shanghai. Jeg synes også, at der var et stort flertal i Folketinget, der var enigt om, at den situation, de havde levet i, i mange henseender kunne beskrives på samme måde som situationen for nogle af de danskere, der blev interneret i tyske kz-lejre.

Jeg husker også, hvad hr. Tommy Dinesen sagde i sin ordførertale. Han sagde, at det vigtigste for ham ikke var, om loven blev ændret eller socialministeren gav en dispen-

sation, men at disse søfolk, der er blevet invalide, kunne blive hjulpet.

Men hvad sker der så under udvalgsbehandlingen? Der sker det, at socialministeren siger ja til at ville dispensere, siger ja til at lade disse personer komme ind under den lov, der blev lavet i 1974 om besættelsestidens ofre. Så skulle hr. Tommy Dinesen, som han også blev opfordret til, sige: jamen så har vi jo opnået det, vi gerne ville; vi lader lovforslaget bortfalde og lader de mennesker, der har krav på det, få deres erstatning. Det kunne have været sat i gang allerede lang tid før påske.

Men det har man åbenbart fortrudt, og hvis man gennemfører det, som man nu lægger op til, skaber vi ulighed, og det var jo ikke det, der var formålet. Formålet var, at de, der har ydet en indsats for Danmark eller været interneret under nogle vilkår, der ikke gav dem nogen mulighed for at yde en indsats, skulle komme ind under loven om besættelsestidens ofre. Men hvis vi gennemfører det ændringsforslag, som hr. Tommy Dinesen og andre har stillet, skaber vi uligheder; vi skaber i hvert fald to store uligheder. For det første sker der en urimelig forskelsbehandling i forhold til alle de personer, der har deltaget i stærkt fysisk eller stærkt psykisk belastende modstandsarbejde i Danmark, men som ikke opfylder kravet om, at de har gjort det i mindst 12 måneder. Den anden gruppe, man indfører en urimelig forskelsbehandling over for, er de personer, der har været interneret under stærkt fysisk eller psykisk belastende forhold her i Danmark; de er heller ikke omfattet af loven. Vi synes ikke, det er rimeligt, at vi skaber en ny ulighed, og derfor går vi tilbage til det, som hr. Tommy Dinesen indledte med at sige: lad os få en dispensation, således at de, der er blevet invalide i forbindelse med deres ophold i Shanghai, kommer ind under loven og får deres erstatning. Det er en god idé.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Heldigvis har jeg den opfattelse, at alle her i salen er enige om, at dette er en sag, der bør løses. Det eneste, uenigheden går på, er, hvordan man bedst klarer problemet.

For mig er der ingen tvivl om, at disse mennesker skulle have været med allerede